

af Paragraffen. Der er dog et Forhold i de enkelte Paragraffer, som ogsaa bør omtales; det er § 3, der giver de blinde Ret til i Vighed med, hvad døvstumme hidtil have haft, at drive Fabrik- eller Haandværksvirksomhed og dertil benytte en Drengs eller en Svents Hjælp; men saa er der kommet en Bestemmelse ind, som jeg ligeledes tror, ikke er ganske vel overvejet, for de blindes Vedkommende, nemlig, at vedkommende for at saa denne Begunstigelse at kunne arbejde saaledes uden Næringsadkomst skal prætere Attest fra det kongelige Blinde- eller Døvstummeinstitut. Hvad de døvstumme angaar, ere de jo i Reglen fødte med denne Stude eller have faaet den i deres tidligste Barndom, men hvor mange Mænd er der derimod ikke, der blive blinde i en modnere Alder, og det vil dog være i højeste Grad urigtigt at paabyde saadan en Mand, at han skal gaa ind til Blindeinstituttet og underlæste sig et Kursus for at kunne erhverve den Attest, hvorefter han faar Lov til at arbejde i Fremtiden. Man skal erindre, at naar en Mand i en modnere Alder har lidt en saadan Ulykke, saa er han sjælden under gunstige Vilkaar, men har det i Reglen knapt med Penge og Tid, og det er langt formaalstjenligere at lade en saadan Mand arbejde, som han bedst kan, ved en seendes Hjælp. Jeg skal dernæst sluttelig gaa over til at omtale § 38, som omhandler Materialisthandelen, og jeg kan da komme til at ride et lille Stykke paa min gamle Ræphest, de uheldige Apotekerforhold, vi have her i Landet. I Kommissionsbetænkningen Side 227 er der et Andragende, hvorigenem Materialistforeningens Bestyrelse fremsætter, hvorledes de ønske Forslaget stilet med Hensyn til de Forhold, hvorunder Materialisterne skulle virke og arbejde. Der er samtidig aftrykt et Uddrag af en Kontinuationskrivelse, der er dateret nogle Dage senere, og jeg maa meget beklage, at dette Uddrag hverken er upartisk eller korrekt. Naar jeg udtaler dette, kan jeg gøre det aldeles bestemt, fordi jeg er i Besiddelse af Kopier af begge Skrivelser. Den nuværende Næringslov giver et Borgerskab for Materialister, som for øvrigt er blevet noget værdiløst ved den Bestemmelse, der er knyttet dertil, at Handelsretten mellem Materialister og Apotekere skal bestemmes ved fgl. Anordning. Denne Bestemmelse har medført, at hidtil have kun Apotekerne haft Indflydelse paa dette Forhold, og at dette ikke har været til særlig Gunst for Materialisterne, forstaar man meget let. I Tvivlsspørgsmaal er man gaaet til Sundhedskollegiet, og da der i det har to Apotekere Sæde og ingen Materialister,

saa forstaar man ogsaa, at det kan tit være besværligt at træffe det rette. Nu ser man ogsaa, at der er ikke mindre end 8 Højesteretsdomme, der have underkendt Sundhedskollegiets Vota i saa Henseende, alle sammen i Forhold, hvor Materialister have været sagsøgte for uberettiget Næringsbrug. Materialisterne have vel vundet deres Sag, men det er en kostbar Maade at arbejde paa. Det har ikke alene kostet dem mange Penge at saa deres Ret, men man kan ogsaa forstaa det krænkende og hemmende, der er ved ad Lovens Vej og gennem Processer at skulle erhverve sig sin lovlige Ret. Det forekommer mig ogsaa, at jeg er noget berettiget til at udtale, at hele dette Forhold er ikke meget smigrende for Sundhedskollegiet. Med Hensyn til dette og saa mange andre Forhold henvender Materialistforeningens Bestyrelse sig med et Andragende til Næringslovkommissionen om, at den Autoritet, som i Fremtiden skal behandle Handelsretten mellem Materialister og Apotekere, maa sammensættes af to Materialister, to Apotekere og en af Ministeriet udnævnt sagkyndig Mand som Formand. Nu ved man — i alt Fald ved jeg — aldeles bestemt, at denne Foranstaltning billiges baade af Apotekere og af Materialister, og jeg kan nævne, at Apotekerforeningens Formand over for mig har udtalt sig til Gunst derfor. Det forekommer mig derfor aldeles ejendommeligt, at man, naar de paagældende Parter ikke have noget derimod, dog ikke har taget det mindste Hensyn til Andragendet, men tværtimod sagt, at det skal ordnes i Fremtiden som i Fortiden ved kongelig Anordning. Lidt Hensyn er man imidlertid begyndt at vise Materialisterne, idet der i sidste Gfteraar blev nedsat en Kommission til Revision af de kongelige Anordninger, og der blev tilbudt Materialisterne Sæde for to af deres Medlemmer i denne Kommission. Men da Apotekerne havde ikke mindre end 5 Medlemmer, forstaar man ogsaa, at der skete ikke nogen stor Ulykke for Apotekerne. Resultatet blev da ogsaa, at de Herrer Materialister kom til at danne et Mindretal. De forlod Forhandlingerne, indgav deres Mindretalsvotum, ligesom Fler-tallet indgav sit, og de haabe selvfølgelig nu paa, at der vil blive taget nødvendigt Hensyn dertil. I det jeg omtaler det ny Andragende og den Maade, hvorpaa den ny Autoritet skulde ansættes, som skulde bestemme Handelsretten mellem Materialisterne og Apotekerne, maa jeg nævne, at Materialisterne vist have glemt en Ting, nemlig, at det er nødvendigt, at en Væge faar Plads i denne Kommission. Der er et andet Forhold ved